

کنشگری فعال و نه شرکتکننده ای
منفعل ارایه دهیم.

چه کسانی با این اصطلاح سر و کار دارند؟

اصطلاح آسیامرکزی توسط نظریه-
پردازان و کاربرانی استفاده
می‌شود که به نحوی از انحاء به
تحلیل افراد و گروه‌های آسیایی
می‌پردازند (به‌ویژه در حوزه‌ی
مطالعات آسیا، مطالعات آسیایی-
آمریکایی، مشاوره‌ی بین‌فرهنگی،
آموزش فرهنگی متکثر، روابط
بین‌الملل، و ارتباطات بین-
فرهنگی). آسیامرکزی این امکان
را فراهم می‌آورد که بتوان (1)
روایت صحیح‌تری از تفکر و رفتار
آسیایی ارایه داد، (2) هویت
آسیایی سالم و مثبتی پرورش
داد، (3) و کنش‌های منفی را بر
اساس ایده‌آل‌های اخلاقی در
بافتار خصایص آسیایی نقد کرد.

ارتباط با گفتگوی بین فرهنگی؟

آسیامرکزی مانع از تقلیل یافتن
تماس‌های درون و برون فرهنگی
آسیا به روابط سلطه-تقلید محض
می‌شود و گفتگوی بین‌فرهنگی اصیل
را در مقام نوعی یادگیری
فرهنگی متکثر اشاعه می‌دهد. چنین
کارکردی می‌تواند از یک سو به-
ارمغان‌آورنده‌ی آغاز و اساس

آسیامرکزی

نویسنده: یوشیتاکا میکه

دانشیار و رئیس دانشکده‌ی
ارتباطات، دانشگاه هاوایی در
هیلو، آمریکا

تعریف

آسیامرکزی به معنای مرکزیت
بخشیدن خودآگاهانه به زبان‌ها،
ادیان/فلسفه‌ها، تواریخ، و فنون
زیبایی‌شناختی آسیایی در مباحث
مربوط به مردمان و پدیده‌های
آسیایی است. تأکید و پافشاری
آسیامرکزی، به عنوان اندیشه‌ای
الگومحور و عمل‌گرایانه، بر
احیا و نوسازی سنن فرهنگی
آسیایی متنوعی است که می‌توانند
به عنوان منابعی نظری در
راستای تبیین مردم آسیا، نه در
نقش ابژه‌ها و ناظرانی منفعل در
تجربه‌ی زیسته‌ی دیگران، بلکه به
عنوان سوژه‌ها و کنشگران
واقعیت‌های فرهنگی خویش به‌کار-
آیند. همچنین آسیامرکزی تلاشی
است معطوف به یادگیری آن‌که
چگونه پذیرای میراث آسیا در
شکل‌دهی به بینش‌ها و خواسته‌های
آسیایی‌ها باشیم؛ در جهت تثبیت
و تجدید این میراث به عنوان
منبع تأملات اخلاقی بکوشیم؛ و در
نهایت برترین دلالت‌های معنایی
انسان آسیایی را در مقام

منابع

میکه، وای. (2014). چرخش آسیامرکزانه در مطالعات ارتباطات آسیایی: دگرسو کردن پارادایم‌ها و دگرگون کردن چشم-اندازها. در ام. کی. آسانته، وای. میکه، و جی. یین (ویراستاران)، کتاب راهنمای ارتباطات بین‌فرهنگی جهانی (ویراست دوم، صفحات 111-133). نیویورک: راتلج.

وانگ، پی.، مانوی، ام.، و وانگ، تی. اچ. (1995). آسیامرکزگرایی و مطالعات آمریکا-آسیا؟ نشریه‌ی آمراسیا، 21 (1/2)، 137-147.

یین، جی. (2009). مذاکره پیرامون مرکز: تلاشی در راستای نظریه‌پردازی ارتباطات فمنیستی آسیامرکزانه. نشریه‌ی گفتمان‌های فرهنگی متکثر، 4 (1)، 75-78.

مترجم: مریم احمدی

روابط مبتنی بر برابری و دوسویگی در موقعیت‌های بین-فرهنگی برای آسیایی‌ها باشد و از سویی دیگر، غیر آسیایی‌ها را برانگیزاند تا بدون تعصب قوم‌مداران، خود را در معرض روایت‌ها و نگره‌های آسیایی راجع به مفهوم انسانیت قرار دهند و از این طریق، پیرامون روش‌های جایگزین و اخلاقی حیات، دانش، و ارزشگذاری به تأملاتی بین فرهنگی بپردازند.

آنچه می ماند

مطالعات آسیامحورانه درباره آسیای جنوبی، آسیای جنوب شرقی و آسیای غربی سهم کمی از پژوهش‌های فعلی را به خود اختصاص داده است. این مناطق به عنوان محل تقاطع تمدن‌های بین آسیایی می‌توانند چشم‌اندازی تاریخی و غنی در خصوص تبادلات بین فرهنگی و همزیستی متکثر آسیایی فراهم آورند. نظریه-پردازی‌ها و پژوهش‌های آتی درباره آسیای جنوبی، آسیای جنوب‌شرقی و آسیای غربی از منظر آسیامرکزی نه تنها فهم ما را از رویه‌های فرهنگی جاری در این مناطق ارتقاء خواهند داد، بلکه قادر به تبیین مدل‌های آسیایی گفتگوی بین‌فرهنگی و جامعه‌ی متکثر نیز خواهند بود.